

Contra el xovinisme: independència internacionalista

EMMA ROCA :: 10/12/2014

La nostra independència es construeix organitzant la lluita contra La Caixa, contra la UE, contra l'Euro, contra l'OTAN, contra Israel, Shimon Peres, la Merkel, Renzi, Obama,...

Perquè al voltant d'un milió de treballadors i treballadores americanes, angleses, cadanenques, franceses, escoceses,... de la metròpoli en suma, van desplaçar-se fins a Korea la dècada de 1950 i van morir allí? Què va motivar als 100.000 francesos perquè voluntàriament decidissin marxar de casa seva, del seu poble, els seus amics i familiars per anar a morir a Argèlia de 1954 a 1962? Perquè dos milions d'habitants de la part del món enriquida van preferir morir a un desconegut i llunyà Vietnam en comptes de passar la vida juntament amb els seus?

El xovinisme burgès i la necessitat és el que ha alimentat totes aquestes i moltes altres guerres. Tots i totes hem vist a pel·lícules nord-americanes en que els militars van a buscar voluntaris perquè s'afiliïn a l'exèrcit, els enxufen dosis elevades de xovinisme, i au, cap a l'altra punta del món a convertir-se en bèsties, i potser a morir, per defensar els interessos d'uns propietaris també desconeguts.

Un dels casos més horribles i que no hem d'oblidar mai potser és el del Partit Socialdemòcrata Alemany, que havent estat membre de la II Internacional Socialista davant la Gran Guerra de 1914-18 va identificar-se amb les aspiracions del kàiser Guillem II, ben expressats en la cita "no veig partits polítics, només veig alemanys!", i au a matar-se entre treballadors als camps de batalla de la I GM. Els mateixos socialistes anys després serien els assassins de Rosa Luxemburg i Karl Liebknecht i d'altres centenars de comunistes.

L'abraçada d'Artur Mas i en David Fernández és xovinista i aquesta és un perfecte reflex del que succeeix en la mentalitat de les lluitadores contra el capitalisme si no ho fan al si d'una organització revolucionària. L'individualisme, tant característic de la societat burgesa, arrancant des de la competitivitat entre treballadors fins a la família patriarcal, ha de ser combatut en el mateix procés d'alliberament, en el mètode que tenim de militar. Però deixant de banda la relliscada individualista d'en David, l'estructura relativament organitzada que hi ha darrere d'aquest, el Moviment Català d'Alliberament Nacional no només no ha de caure en el xovinisme, en l'interclassisme, sinó que l'hem de combatre. De fet el feixisme és un relat que es construeix com un acord entre classe treballadora i burgesia per construir "La Nació", per eliminar la lluita entre classes.

A les nacions de la metròpoli cal que identifiquem el nostre procés d'alliberament amb la solidaritat internacionalista, per tant això impedeix confiar en l'OTAN i els seus defensors com a garants d'una suposada independència. De fet l'OTAN és l'eina per a garantir la dependència, la subordinació dels pobles als interessos de l'imperi, es presenta com un autèntic exèrcit d'ocupació com es demostra en el cas de Turquia i el cas palestí, en que la primera pertanyent a, ocupada per, l'OTAN des de 1952 no pot fer res contra Israel, pel poble palestí, per molt que els seus corruptes dirigents s'omplin la boca amb desitjos de pau

a Palestina. A les nacions de la metròpoli hem de recordar les lluites internacionalistes que hem protagonitzar: la Setmana Tràgica de 1909 va ser una aliança objectiva entre les classes explotades de dins l'imperi i les que eren assassinades per aquest a Marroc. Les glorioses Brigades Internacionals, les massives manifestacions contra la guerra del Vietnam, la campanya contra la guerra imperialista d'Iraq,... Com podem lluitar per una nació, una manera concreta d'entendre la humanitat, si som sords davant la sang que es vesa avui a Ucraïna, Kurdistan, Palestina, Nigèria, Veneçuela...? O potser es que volem la independència per sortir millor beneficiats d'aquest genocidi?

La nostra independència es construeix organitzant la lluita contra La Caixa, contra la Unió Europea, contra l'Euro, contra l'OTAN, contra Israel, contra Shimon Peres, contra la Merkel, contra Renzi, contra Obama,... Combatre el xovinisme, és precisament, donar-li contingut a l'estelada, contingut de classe, contingut feminista, contingut internacionalista; defugint de patriorismes idelalistes i burgesos, tenim el deure d'utilitzar l'estelada com a símbol de la lluita anticapitalista, lluny de transversalismes i nacionalismes burgesos. Per tant: tota proposta d'unió entre classes en la fase actual, en la que la nostra classe, la classe treballadora, estem greument desorganitzats i desorientats ideològicament i teòricament no només a nivell nacional sinó també, i encara més greu, a nivell internacional, a la pràctica suposa ser utilitzats per l'altra classe, la burgesia. Cal lluitar contra totes aquelles organitzacions i justificacions que tot i considerar-se representants dels interessos de la classe treballadora ballin la dansa del xovinisme, o dit d'altre forma la dansa d'Artur Mas copiada de la dansa del qui va ser president ocupant dels Països Catalans Charles de Gaulle.

https://www.lahaine.org/mm_ss_est_esp.php/contra-el-xovinisme-independencia-internacionalista